

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Joan Ventura i Brugulat.
Redactor en cap: Pep Riera i Font.

Caps de secció: Pepa Bouis, Carles Ribera i Martí Ayats (Esports).

Susanna Alsina (Garrotxa), Jordi Cassa (Ripollès/Cerdanya), Salvador Garcia (Girona),
Josep Puigbert (Alt Empordà), Albert Vilar (Baix Empordà),
Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabrera (Sanitat), Irene
Casellas (Solidaritat i cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme).

Consell editorial: Xavier Alberni, Narcís Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Josep
Colledemont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Jaume
Pinyol, Modest Prats, Joan Ribas, Josep Suy, Francesc Ten, Margarida
Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Esteve Vilanova,
Xavier Cortadellas (secretari).

EL PUNT Herms
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura
(Gerent), David Marca i Cañellas, Joan Ribas i Freixas i Esteve Vilanova i Vila.

Director editorial: Joan Vall i Clara.

Director: Emili Gispert i Negrell.

Subdirector: Jordi Grau i Ramió.

Teia Bastons (Cap de Setmana), Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Catalunya,
Espanya, Món), Enric Matarredona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz
(Publicacions Especials), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-
Espectacles), Enric Serra (Opinió), Tura Soler (Punt Diversos), Xevi Xirgo (Política),
Narcís Genís (Parlament), Lluís Bruguera (Tancament), Pere Drou (Llengua), Manel
Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Toms (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos
Humans), Concepció Casals (Quisquers), Producció: Lluís Cama, Jaume Batchellí
(Serveis), Jaume Esparraguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri
Pruneda (Publicitat), Comercial: Pau Figueras, Baldiri Bramon (Agències), Jordi
Cantó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Baster (Barcelonès
Nord), Santi Amores (Subscripcions), Santi Esteve (Tarragona/Reus), Promoció: Xevi
Esteve. Màrqueting: Toni Corominas. Relacions Exteriors: Estanis Alcover.
Impressió: Rotimprints ☎ 40 05 95.

EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats
exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Diffusió controlada Dipòsit legal: GI-535-78

Problemes de sempre en un curs històric

Dilluns vinent comença el curs 1996/97, que passarà a la història pel fet de ser el primer en què s'implanta l'escolarització obligatòria fins als 16 anys. Aquesta és una vella reivindicació social, molt necessària, ja que a un mercat laboral precari s'hi afegia un col·lectiu de joves que deixaven l'escola sense tenir cap sortida. Dos anys més de formació poden ser fonamentals per orientar un futur prou negre. També serà l'últim curs que s'obrirà amb Albert Vancells com a delegat d'Ensenyament, després de vuit anys

en el càrrec. El seu relleu era evident des del canvi de conseller, però ha volgut afrontar el sempre complicat inici de classes.

La implantació de l'ensenyament secundari obligatori (ESO) a les comarques gironines ha representat l'obertura de set nous instituts en aules prefabricades, la construcció d'un nou centre a Lloret, la reubicació de dos instituts en escoles de primària, a més de la instal·lació d'aules prefabricades en altres centres.

Tot i que la reforma s'està portant a terme amb menys conflictes dels

que inicialment es podien preveure, s'ha de constatar que cinc centres no podran iniciar el curs dimecres que ve. En la majoria dels casos les obres de condicionament de les noves aules no estan acabades —els centres d'ESO han de tenir una tanca al voltant de les instal·lacions— i també falten materials i equipaments especialitzats: laboratoris, informàtica, etc. Són mancances pròpies d'un inici de curs complex però tan previsibles com ho poden ser els problemes concrets que hi ha cada any en aquestes mateixes dates, i per tant, evitables.

Eduardo Serra hauria de dimitir

A Felipe González se li va treure una i mil vegades aquell «poso la mà al foc» que va expressar en referència a l'ex-governador del Banc d'Espanya Mariano Rubio. I el PP ho va fer amb especial insistència i virulència. Quina diferència hi ha, ens preguntem, entre el que va dir González i el que ha dit ara José María Aznar al seu ministre Eduardo Serra? «Si tu estàs tranquil, jo estic tranquil», li ha dit, i aquí pau i després glòria. El president del govern espanyol ha expressat, així, la seva confiança en el

ministre de Defensa, després que hagi tornat a sortir a la llum pública que Cubiertas y MZOV —empresa presidida per Eduardo Serra entre el 1991 i el 1995— va pagar comissions il·legals a Luis Roldán i Gabriel Urralburu. Ja ningú no es mama el dit per pensar que és pura casualitat que el diari *El Mundo* hagi desenterrat aquest afer precisament ara. Però, malgrat això, hi ha elements objectius que no es poden deixar de banda. Potser el més important és que Eduardo Serra mateix ha admès que Cubiertas y MZOV va fer fac-

tures falses per encobrir el pagament de comissions a Roldán quan ell era el president de la constructora. A més, ara ha sortit que el 1983, quan Eduardo Serra era el segon del Ministeri de Defensa en l'executiu socialista, va adjudicar a dit un contracte de milers de milions a l'empresa que posteriorment el va contractar i que va acabar presidint. Tot això, lligat al fet que el PP va convertir la lluita contra qualsevol ombra de corrupció en la seva bandera electoral, hauria de comportar la dimissió o la destitució d'Eduardo Serra.

EL LECTOR ESCRIU

Ja n'hi ha prou, de brutícia, a Palamós

■ Sí, senyors, ja n'hi ha prou. Ara resulta que alguns regidors de l'Ajuntament de Palamós són afeccionats a les cintes de vídeo, però només a les que tracten de temes molt concrets. És una llàstima que no tinguin gravades imatges dels escombraries deixant al mig del carrer les bosses de deixalles que se'ls rebenten; ni del suc fastigós que deixen anar els camions de recollida d'escombraries i queda a terra; ni de les persones que *escombren* els carrers amb forquetes en lloc d'escombres i que deixen la pila de porqueria al costat de la vorera sense que ningú la reculli (i que, lògicament, torna a escampar-se); ni dels contenidors de paper, vidre i llaunes del Passeig de Mar, situats davant de la caseta d'Informació Turística, que estan permanentment coberts de cagarades dels estornells; ni dels contenidors trencats, llefiscosos i enganxosos (en resum, fastigosos); ni de les clavegueres plenes de porqueria, ni de les reixes per a l'aigua de pluja que hi ha al final del carrer Major, a tocar del port, i que tenen els forats quasi totalment tapats amb ciment o productes similars.

Si us plau, senyors de l'Ajuntament, la pudor de Palamós no ve només del fet que determinades persones deixin les escombraries abans d'hora, perquè això passa a totes les ciutats, però si els contenidors i el carrers estan en condicions (és a dir, nets) jo els asseguro que no poden. Voldria afegir que, encara que visc a Girona, per raons familiars també pago les taxes de neteja i escombraries de Palamós. / PAQUITA LIDÓN i ROMERO. Girona (Gironès).

Agraïment als monitors del Casal d'Estiu Migdia

■ Diuen que tota carta té dret a resposta, i aquesta correspon a una carta publicada a El Punt

Els textos tramesos a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats els que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. L'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el de resumir-les quan ho consideri oportú.

el dia 15 d'agost passat. Els Amics dels Gegants de Girona hem cregut que havíem d'agrair públicament la carta publicada per en Jordi Torroella en nom de tots els monitors del Casal d'Estiu del Col·legi Migdia.

Ja sabem que el nostre jovent està passant moments difícils i hi ha de tot, però nosaltres vam poder comprovar com aquest grup de monitors estaven totalment entregats a la seva tasca dirigida envers la mainada, i tots sabem que hi ha gent que fa moltes coses.

Però aquest grup de joves ha demostrat mitjançant una carta

que, encara que són molt joves, coneixen la paraula «agraïment», i és per aquest motiu que els hem volgut felicitar i donar les gràcies per la seva sensibilitat i pel bon acolliment que ens van donar en la nostra primera experiència d'anar a parlar de gegants a la mainada.

Moltes gràcies, Jordi Torroella i la resta de monitors del Casal d'Estiu Migdia, per la vostra manera de ser; no deixeu aquest bon camí que heu començat. També volem agrair el regal de les mosques, mosquetes i moscardons. Moltes gràcies a tots. / MARIA CAR-

ME RIBAS i MORA, presidenta d'Amics dels Gegants de Girona, i tres col·laboradores de l'associació. Girona (Gironès).

Més sobre la terrassa del bar Tipi de Calella

■ Voldria fer uns aclariments al senyor Genís Colomer Rosquelles sobre el seu article publicat amb data 1 de setembre de 1996.

En primer lloc, jo personalment no tinc el gust de conèixer ni res a dir en contra del seu bar Tipi de Calella de Palafrugell, però el que no podem acceptar és la terrassa que vostè ha posat

ocupant la vorera, per la qual cosa els vianants que no poden pujar els esgraons han de passar per la calçada, fet que és un perill per a tothom, i més per als que tenim problemes de mobilitat.

Vostè, en la seva carta, diu textualment: «Tot això perquè la terrassa que ocupa part de la vorera ni obstaculitza ni entorpeix, que hi ha gent que pertot hi troba pèls.» Senyor Genís, les persones que s'han adreçat a la nostra delegació fent arribar la seva queixa, el que de veritat troben no són pèls, sinó una barrera que no poden pujar; quina llàstima la seva manca de sensibilitat, de no poder reconèixer aquesta infracció.

A vostè l'Ajuntament li ha cedit el permís i presumeix que és del tot legal i per això ha pagat. Doncs bé, la persona que va firmar i cobrar el seu permís el va estafar. Ell és el culpable d'aquest problema. Li recordo que hi ha el decret llei 100/84 de l'1 d'abril del 94 sobre normes que cal seguir per a l'adaptació d'edificis d'ús públic, des del 25 d'octubre del 95 del Codi Sancionador.

Mentres s'hagin de denunciar fets com aquest i tants altres, voldrà dir que els ajuntaments no apliquen la llei ara vigent de supressió de barreres. Si no respectem els drets dels altres, tampoc respectarem els nostres. / ISABEL JUSCAFRESA CAMA. Portaveu de la delegació de Minusvàlids Físics Associats (Mifas) del Baix Empordà. Palafrugell (Baix Empordà).

F E D E R R A D E S

■ En l'anunci oficial d'una subhasta de finques de l'Ajuntament d'Aiguaviva publicat a la plana 29 del diari d'ahir, hi havia tres errors en el valor de les parcel·les. La finca número 598 està valorada en 17.012.112 pessetes, i no en 7.012.112; la finca número 560 està valorada en 20.499.388 pessetes, i no en 17.188.112; i, finalment, la finca número 601 està valorada en 17.188.028 pessetes, i no en 17.188.112.

